Prima instanță: Judecătoria Chișinău, (sediul Centru), judecător Ecaterina Silivestru

Dosarul nr. 2r-1957/25
PIGD: (2-25138852-02-2r-09102025)

D E C I Z I E

10 noiembrie 2025 mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

Instanța compusă din:
Președintele completului, judecătorul Ana Panov
Judecători Elena Bolocan și Svetlana Vîșcu

examinând fără participarea părților, recursul declarat de avocatul Crăciun Vitalie în interesele Grigoraș Gabrielei,

în cauza civilă la cererea depusă de avocatul Vitalie Crăciun în interesele victimei Gabriela Grigoraș cu privire la aplicarea măsurilor de protecție în cazurile violenței în familie în privința acțiunilor presupusului agresorului Constantin Grigoraș,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 30 septembrie 2025, prin care a fost respinsă cererea înaintată de avocatul Vitalie Crăciun în interesele victimei Gabriela Grigoraș, cu privire la aplicarea măsurilor de protecție în cazurile violenței în familie în privința acțiunilor presupusului agresorului Constantin Grigoraș,-

A C O N S T A T A T:

Poziția instanței de fond:

La 30 septembrie 2025, avocatul Vitalie Crăciun în interesele victimei Gabriela Grigoraș a depus în instanța de judecată o cerere privind aplicarea măsurilor de protecție în cazurile violenței în familie în privința acțiunilor agresorului Constantin Grigoraș, solicitînd recunoaşterea drept agresor familial pe Constantin Grigoraş; recunoaşterea Gabrielei Grigoraş drept victimă a violenței în familie; obligarea agresorului de a da acces la bunurile comune, deținute în devălmăşie (automobile și marfa dispărută din depozitul din *****); obligarea agresorului Constantin Grigoraş de a sta departe de locul aflării victimei Gabriela Grigoraş şi de copiii lor comuni, la o distanță ce ar asigura securitatea victimei, excluzând orice contact vizual cu ea timp de trei luni de zile; interzicerea agresorului Constantin Gabriela să se apropie de anumite locuri: locul de muncă al victimei, grădinița, alte locuri determinate pe care persoana protejată le frecventează

În susținerea cererii înaintate a indicat că, la 11 octombrie 2019 a fost înregistrată căsătoria între părți de către OSC Botanica, mun. Chişinău, care a fost trecută în Registrul actelor de stare civilă sub nr. 1007, Certificat *****. Pe cale amiabilă au hotărât să desfacă căsătoria la ASP și pe 03 octombrie 2025 sunt în drept să ridice certificatul de divorț. Pe parcursul a ultimilor două luni de zile, Constantin Grigoraş dă dovadă de violență în familie şi anume de violență financiară. Aceasta se manifestă prin: 1. samavolnic a ridicat nr. de înmatriculare ***** a automobilului (proprietate devălmașă a soților) Lexus *****, care în mod normal era pus în folosința şi dispoziția petiționarei; 2. marfa depozitată în edificiul din *****, procurată prin facturi fiscale pe SRL „Legante Bebe" (administrator fiind petiţionara), în cuantum de 150.000 lei, a dispărut şi la început au fost create impedimente de acces a petiționarei. Aşa, a fost creat artificial inconvenienţa de a asigura un trai decent copiilor comuni, care sunt în grija mamei; 3. Constantin Grigoraş a scos la vânzare pe internet cărucioarele copiilor fără acordul Petiționarei, probabil şi marfa a înstrăinat-o în acelaşi mod, care era depozitată alături de cărucioare. Soții au doi copii născuți în căsătorie: *****, născut la *****, c/p *****; *****, născut la *****, c/p *****.

A solicitat emiterea ordonanței de protecție.

Prin încheierea Judecătoriei Chişinău, (sediul Centru), din 30 septembrie 2025, a fost respinsă cererea depusă de avocatul Vitalie Crăciun în interesele victimei Gabriela Grigoraș privind aplicarea măsurilor de protecție în cazurile violenței în familie în privința acțiunilor lui Constantin Grigoraș, ca neîntemeiată.

Pentru a da o astfel de soluție instanța de fond a indicat că, nu a constatat, iar victima nu a invocat existența unui pericol iminent de comitere a unor acte de violență din partea presupusului agresor, iar alte probe care să confirme exercitarea unor acte de violență fizică sau psihologică nu au fost prezentate.

Pe lîngă aceasta, desi, atît în cerere, cît și în ședința de judecată, petiționara a menționat despre acțiunile presupusului agresor, calificîndu-i acțiuni de violență economică, totuși în cerere și în cadrul dezbaterilor judiciare, nu a fost consemnată solicitarea expresă de a limita drepturile presupusului agresor în privința bunurilor comune cu victima, așa cum este prevăzut în art.278/7 al. (2) lit.h CPC.

Solicitarea recurentului:

La 1 octombrie 2025, avocatul Vitalie Crăciun în interesele Gabrielei Grigoraș a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 30 septembrie 2025, solicitând admiterea recursului, casarea acesteia și interzicerea d-lui Grigoraș Constantin oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondenţă sau în orice alt mod, cu victima, cu alte persoane dependente de ea; Obligarea agresorului de a da acces la bunurile comune, precum și limitarea accesului lui la bunurile deținute în devălmășie (automobile și marfa dispărută din depozitul din *****); Obligarea agresorului Grigoraș Constantin de a sta departe de locul aflării victimei Grigoraș Gabriela și de copii lor comuni, la o distanţă ce ar asigura securitatea victimei, excluzând orice contact vizual cu ea timp de trei luni de zile; Interzicerea agresorului Grigoraș

Constantin să se apropie de anumite locuri: locul de muncă al victimei, grădinița, alte locuri determinate pe care persoana protejată le frecventează.

Argumentele părților:

În motivarea recursului a invocat că, încheierea primei instanțe este arbitrară și se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, fiind ilegală, nefondată și neîntemeiată.

La fel a invocat că, pe parcursul a ultimilor două luni de zile, d-l Grigoraș Constantin dă dovadă de violență în familie și anume de violență financiară. Aceasta se manifestă prin: samavolnic a ridicat nr. de înmatriculare ***** a automobilului (proprietate devălmașă a soților) Lexus *****, care în mod normal era pus în folosința şi dispoziția petiționarei; marfa depozitată în edificiul din *****, procurată prin facturi fiscale pe SRL„Legante Bebe" (administrator fiind petiţionara), în cuantum de 150.000 lei, a dispărut şi la început au fost create impedimente de acces a petiționarei. Aşa, a fost creat artificial inconvenienţa de a asigura un trai decent copiilor comuni, care sunt în grija mamei; Constantin Grigoraş a scos la vânzare pe internet cărucioarele copiilor fără acordul Petiționarei, probabil şi marfa a înstrăinat-o în acelaşi mod, care era depozitată alături de cărucioare. Soții au doi copii născuți în căsătorie: *****, născut la *****, *****, născut la *****.

Circumstanțe dovedite cu probe pertinente și concludente în prima instanță, însă în pofida la acest fapt cererea privind aplicarea măsurilor de protecție a fost respinsă nejustificat.

Termenul de declarare a recursului:

În conformitate cu art. 423 alin. (1) Cod de procedură civilă, încheierea dată în primă instanță poate fi atacată cu recurs, separat de hotărîre, de către părți şi de ceilalți participanți la proces în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi, precum şi în cazurile în care încheierea face imposibilă desfășurarea de mai departe a procesului. Ea se examinează în recurs conform regulilor stabilite de prezentul capitol.

Potrivit art. 424 alin. (1) Cod de procedură civilă, curţile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

Potrivit art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru reține că prin recursul înaintat se contestă încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 30 septembrie 2025.

Astfel, recursul declarat de către avocatul Vitalie Crăciun în interesele Gabrielei Grigoraș la 1octombrie 2025 a fost depus în interiorul termenului legal.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea și temeinica încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide recursul neîntemeiat și

pasibil de a fi respins cu menținerea încheierii instanței de fond, reieșind din următoarele motive.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

În baza art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Potrivit art. 2 Legii nr.45/01.03.2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie, prin violenţă în familie se înţelege acte de violenţă fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepţia acţiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv ameninţarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privinţa altui membru al aceleiaşi familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral.

În conformitate cu prevederile normei menționate *violenţă psihologică* reprezintă impunere a voinţei sau a controlului personal; provocare a stărilor de tensiune şi de suferinţă psihică prin ofense, luare în derâdere, înjurare, insultare, poreclire, şantajare, distrugere demonstrativă a obiectelor, ameninţări verbale, afişare ostentativă a armelor sau lovire a animalelor domestice, neglijare; implicare în viaţa personală; acte de gelozie; impunere a izolării prin detenţie, inclusiv în locuinţa familială; izolare de familie, de comunitate, de prieteni; interzicere şi/sau creare a impedimentelor în realizarea profesională ori interzicere şi/sau creare a impedimentelor în realizarea programului educaţional în instituţia de învăţământ; persecutare prin contactarea sau încercarea de a contacta prin orice mijloc sau prin intermediul altei persoane victima căreia i s-a cauzat o stare de anxietate, frică pentru siguranţa proprie ori a rudelor apropiate, fiind constrânsă să-şi modifice conduita de viaţă; deposedare de acte de identitate; privare intenţionată de acces la informaţie; alte acţiuni cu efect similar.

Iar violenţă economică, în conformitate cu prevederile normei menționate – reprezintă privare de mijloace economice, inclusiv lipsire de mijloace de existență primară, cum ar fi hrană, medicamente, obiecte de primă necesitate; abuz de variate situații de superioritate pentru a sustrage bunurile persoanei; interzicere a dreptului de a poseda, folosi şi dispune de bunurile comune; control inechitabil asupra bunurilor şi resurselor comune; refuz de a susține familia; impunere la munci grele şi nocive în detrimentul sănătății, inclusiv a unui membru de familie minor; alte acțiuni cu efect similar.

În temeiul art. 3 Legii menţionate, subiecţi ai violenţei în familie sînt agresorul şi victima membri ai aceleiași familii. Membri de familie, în sensul prezentei legi, sînt: a) în condiţia de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, sub tutelă şi curatelă, în privinţa cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, rudele, afinii lor, soţii rudelor, persoanele aflate în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj) sau dintre părinţi şi copii; b) în condiţia de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, în privinţa cărora a fost

instituită o măsură de ocrotire judiciară, persoanele care se află ori s-au aflat în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj).

Conform art.12 alin.(1) aceleiaşi Legi, victima are dreptul să sesizeze orice caz de violenţă în familie şi să solicite protecţie, iar art. 13 alin. (2^1) stabileşte că, cererea pentru eliberarea ordonanţei de protecţie se depune de către victimă personal sau prin reprezentant. În caz de imposibilitate a depunerii cererii de către victimă din cauză de sănătate, vîrstă, alte motive întemeiate, la solicitarea ei, cererea pentru eliberarea ordonanţei de protecţie poate fi depusă, în interesele victimei, de către organul de poliţie, organul de asistenţă socială sau de procuror. Cererea pentru eliberarea ordonanţei de protecţie în interesele copilului sau ale persoanei în privinţa căreia este instituită o măsură de ocrotire judiciară poate fi depusă de autoritatea tutelară locală sau de procuror şi în lipsa solicitării din partea victimei sau a reprezentantului ei legal.

În temeiul art. 15 Legii menţionate, instanţa de judecată este în drept să stabilească măsuri de protecţie pe un termen de până la trei luni, urmând să fie retrase măsurile de protecţie odată cu dispariţia temeiurilor care au dus la aplicarea măsurilor date şi a pericolului real. Prevederi similare se conţin şi în Capitolul XXII^2 Cod de procedură civilă - Aplicarea măsurilor de protecţie în cazurile de violenţă în familie.

În acest context Colegiul notează că, în cazurile de violență în familie, scopul eliberării ordonanței de protecție constă în prevenirea unui risc real şi imediat, or, sunt puse în pericol viața şi sănătatea victimei, în asigurarea de urgență a protecției victimei, în preîntâmpinarea unor noi acte de violență asupra victimei şi/sau asupra altor membri ai familiei, precum şi în prevenirea distrugerii bunurilor victimei, a averii comune a familiei.

La fel, Colegiul are în vedere că, declarația independentă a victimei este suficientă și nu necesită prezentarea altor probe pentru emiterea ordonanței de protecție doar în caz de pericol eminent de comitere a violenței fizice, care presupune că aceste acte s-au produs deja și se pot repeta. În acest caz, pentru probarea violenței fizice este indispensabilă prezența pe corpul victimei a vătămărilor corporale vizibile.

Determinând faptul existenței violenței psihologice, care ar necesita emiterea ordonanței de protecție, urmează a fi luat în calcul faptul că, din definiția legală a acestuia tip de violență rezultă că manifestările descrise de legiuitor trebuie să se desfăşoare pe o perioadă de timp suficient de lungă ca să determine crearea unei stări de suferință psihologică victimei, respectiv să prezinte caracter repetitiv și de intensitate care să conducă la formarea în plan psihic a credinței sincere că aceste violențe sunt reale. Totodată, nu orice divergențe, contradicție sau stare de tensiune constituie în sine formă de violență psihologică în lipsa intenției agresorului de a-i cauza victimei vreo suferință.

În același timp, Colegiul subliniază că, în cadrul examinării cererii privind emiterea ordonanței de protecție urmează a fi verificat dacă sub pretextul existenței violenței în familie și solicitarea aplicării măsurilor de protecție nu se urmărește soluționarea altor litigii ce există între membrii familiei.

Analizând încheierea supusă recursului, materialele cauzei, motivele invocate de recurentă, Colegiul constată că, instanța de fond corect a reținut starea de fapt și corect a aplicat cadrul legal situației.

Astfel, probatoriul administrat la caz atestă că, Gabriela Grigoraș și Constantin Grigoraș sunt soți, iar din relația lor s-au născut copiii minori: *****, născut la *****, și *****, născut la *****(f.d.12-13).

Conform declarației pretinsei victime, părțile de două luni locuiesc separat.

În speță, Grigoraș Gabriela a depus cerere cu privire la emiterea ordonanței de protecție a victimelor violenței în familie, invocând situații de conflict, violență psihologică și economică apărută între ea și soțul său Constantin Grigoraș .

La caz, instanța de recurs constată faptul că, cererea de aplicare a măsurilor de protecție înaintată de Grigoraș Gabriela nu este probată în sensul exigențelor prevăzute de art. 278[5] Cod de procedură civilă, or nici primei instanțe, precum și nici instanței de recurs, nu i-au fost prezentate nici o probă concludentă, care ar demonstra faptul că aplicarea măsurii de protecție ar putea preveni un risc real şi imediat, fiind pusă în pericol viața şi sănătatea victimei și copiilor, fiind necesară asigurarea de urgență a protecției acesteia sau preîntâmpinarea unor noi acte de violență asupra lor.

Mai mult ca atât, instanța de recurs evidențiază că declarația independentă a victimei este suficientă și nu necesită prezentarea altor probe pentru emiterea ordonanței de protecție doar în caz de pericol iminent de comitere a violenței fizice, care presupune că aceste acte s-au produs deja și se pot repeta.

Colegiul conchide că, riscul aplicației violenței psihologice și economice asupra pretinselor victime nu este real și nici iminent, or, între Grigoraș Gabriela și Grigoraș Constantin nu au existat careva acte de violență, *confirmate prin probe pertinente sau documentate de către autorități*, prin urmare alegațiile pretinsei victime, instanța de recurs le apreciază ca fiind pur declarative.

Colegiul reține drept întemeiate aprecierile date de către instanța de fond cu referire la netemeinicia aplicării măsurilor de protecție a victimelor violenței în familie or, la materialele dosarului lipsesc careva probe ce ar confirma faptul că Grigoraș Constantin ar atenta la viața, integritatea acesteia și copiilor minori.

Pe de altă parte, Colegiul subliniază că, din suportul probatoriu urmează că potențialul agresor Grigoraș Constantin și potențiala victimă Grigoraș Gabriela locuiesc separat de două luni și comunică doar prin telefon și mesaje scrise, fapt confirmat de părți.

În asemenea circumstanțe, Colegiul conchide că, sub pretextul existenței violenței în familie și solicitarea aplicării măsurilor de protecție, se urmărește de fapt soluționarea neînțelegerilor ce există între Gabriela Grigoraș și Constantin Grigoraș.

Astfel, Colegiul menționează că, caracterul litigios și tensionat al relațiilor soților evidențiază dificultățile întâmpinate la soluționarea conflictelor dintre cei doi soți, însă circumstanțele stabilite în speță nu constituie obiect al cererii privind aplicarea măsurilor de protecție ca victimă a violenței în familie, or, aceste acțiuni nu constituie violență în sensul noțiunii de violență în familie prevăzută de art. 2 Legii cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie nr. 45/01/03.2007.

Reieșind din faptul că, nu au fost constatate careva temeiuri de fapt şi de drept, doveditoare a ilegalității și netemeiniciei încheierii contestate şi care ar duce la casarea acesteia, Colegiul civil, consideră necesar de a respinge recursul, ca fiind neîntemeiat.

Prin urmare, în circumstanțele expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră că, prima instanță justificat și argumentat, cu pronunțarea asupra tuturor aspectelor importante, având în susținere cadrul legal aplicabil speței, corect a ajuns la concluzia de a respinge cererea depusă de avocatul Crăciun Vitalie în interesele Grigoraș Gabrielei cu privire la eliberarea ordonanței de protecție în privința sa.

Totodată, instanța de recurs menționează că, argumentele invocate de către recurentă în cererea de recurs sunt formale și neîntemeiate, reducându-se doar la reiterarea circumstanțelor de fapt și de drept indicate în cererea cu privire la aplicarea măsurilor de protecție a victimelor violenței în familie, fiind reținute critici subiective față de concluziile instanței de fond, considerent din care necesită a fi respinse, cu menținerea actului judecătoresc contestat.

Colegiul conchide că, la baza aplicării măsurilor de protecție a victimelor violenței în familie nu pot fi puse careva argumente sau neînțelegeri personale dintre Gabriela Grigoraș și Constantin Grigoraș, or, divergențele, contradicțiile sau stările de tensiune, nu pot constitui în sine formă de violență psihologică în lipsa intenției agresorului de a-i cauza victimei vreo suferință.

Din considerentele menționate şi, având în vedere faptul că, prima instanță întemeiat a respins cererea depusă de avocatul Crăciun Vitalie în interesele Grigoraș Gabrielei cu privire la eliberarea ordonanței de protecție, instanța de recurs ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat şi a menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 30 septembrie 2025.

În conformitate cu art. 427 lit. a) și art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții de Apel Centru,-

D E C I D E :

Se respinge cererea de recurs declarată de către avocatul Crăciun Vitalie în interesele Grigoraș Gabrielei.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 30 septembrie 2025, privind respingerea cererii depuse de avocatul Vitalie Crăciun în interesele victimei Gabriela Grigoraș cu privire la aplicarea măsurilor de protecție în cazurile violenței în familie în privința acțiunilor presupusului agresorului Constantin Grigoraș.

Decizia este irevocabilă din momentul adoptării.

Președintele completului
Judecătorul Ana Panov

Judecătorii Elena Bolocan

Svetlana Vîșcu